

ликъоръ. Азъ бѣхъ въ недоумѣние отъ тази разкошна трапеза и се осмелихъ да попитамъ :

— Отде вземате всичкитѣ тѣзи гостби въ тази безплодна пустиня?

Добродушниятъ туземецъ съ усмивка ми отговори :

— Отъ моитѣ кокосови палми. Питието, което ти дадохъ, като дойде, получавамъ отъ зеленитѣ плодове; често пѣти отъ единъ орѣхъ съмъ получавалъ до единъ и половина килогр. отъ тази течностъ; отъ нея получавамъ и млѣкото, което толкова ти хареса. Нѣжното и сочно зеле е изрѣзано отъ върховетѣ на палмитѣ¹⁾. Виното, отъ което ти остана толкова доволенъ, получавамъ отъ сжщитѣ палми: то е прекипѣлъ сокъ отъ младитѣ цвѣтни дрѣжки. Ако този сокъ се остави на слънцето, той се вкисва и се получава добъръ оцетъ, а ако се превари (дестилира), получава се ракия. Отъ прекипѣлия сокъ получавамъ захаръ, отъ която си правя кокосово сладко. Най-сетне сждветѣ, които видѣ на трапезата, сж направени отъ черупката на кокосовитѣ орѣхи. Ала това не е още всичко: кокосовото дърво ми дава не само храна, но и дрехи и покривъ. Стенитѣ и покрива на колибата ми сж направени отъ стѣблото на тѣзи палми, а е покрита съ сухи листа отъ сжщата палма; отъ тѣзи листа си правя и чадъръ. Маслото пѣкъ, което ми служи за подправяне на ястиетата и което гори въ лампата ми, получавамъ чрезъ изтискване на преснитѣ кокосови орѣхи“.

¹⁾ Жалко е само, че, като се изрѣзватъ върховетѣ, палмитѣ скоро изсъхватъ.